

1373 21. Marts 1890: 3. Beh. af Lovf. om en Jernb. fra Klampenborg til Helsingør. 1374

Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Th. Nielsen: Lagtet det Vindringsforslag, som Mindretallet stillede ved 2den Behandling, blev forkastet, er det dog min Hensigt — og jeg antager ogsaa mine Meningsfællers Hensigt — at stemme for nærværende Lovforslag. Jeg skal derfor blot med nogle faa Ord begrunde, hvorfor jeg mener at finde det forklarligt at stemme for det. Det Baneanlæg, her foresligger, hører ellers ikke til dem, jeg særdels hævder for, thi jeg kan med min bedste Villie ikke se, at der er nogen stærk Lokalinteresse, som gjør sig gjældende for Anlægget, og hvad angaar, at det kan blive en god Rytbane, vil jeg sige, at det kunde man være kommen til ad en meget nemmere Vej, ved blot at lade Banen gaa til Kungsted. Det behøvede Staten ikke at ofre Millioner paa, idet der tidligere har været private Koncessionsjægende, der vilde forestaa det Anlæg og Driften deraf, og det er der vel jagtens ogsaa endnu, saa denne Grund er altsaa ikke tilstede, til at Staten skulde tage denne Sag i sin Haand. Man kan jo heller ikke negte, at det er en temmelig stor Flothed, der vises her ved Bygningen af denne Bane, naar man ser hen til, hvorledes Lovgivningsmagten og Regjeringen i det Hele taget stille sig til de jernbanefattige Egne. Det kunde unegtelig gjøre vidunderlig Virkning, om man gav 5—6 Millioner til Baneanlæg i Egne, hvor der virkelig var Trang dertil. Nu veed jeg nok, at det ærede 3die Medlem for 9de Kredts (Suul-Ryssensteen) paastaar, at der egentlig ikke er synderlig Trang, ikke en Gang i Sjælland, til Jernbaner, og at der egentlig ikke er synderlig jernbanefattige Egne, men jeg tillader mig dog at henvi ham baade til Hanherrederne og Vendsyssel og tillige til de store Strækninger, der ligge mellem Midtbanen og den sydlige Tværbane. Jeg sagde før, at der kunde der gjøres vidunderlige Virkninger med de 5—6 Millioner, og det hvad enten Staten selv vil tage Anlægene i de jernbanefattige Egne i sin Haand ved at fordre betydelige Tilskud fra Kommunerne, eller den vil lade Kommunerne privat udføre dem og give Tilskud dertil. I saa Henseende behøver jeg blot at minde om det Baneanlæg, der er foreslaet mellem Vejle og Give;

der vilde man være særlig glad ved at faae blot et lille Tilskud, men ikke engang det har man Udset til at faae, og det Samme vil komme til at gjælde i andre Egne. Altsaa set fra disse Synspunkter ligger det egentlig i Sagens Natur, at jeg fra mit Standpunkt og med den Interesse, jeg nærer navnlig for de ukultiverede Egne, hvorhen jeg tror, Folkestrømmen vil komme til at vende sig, ikke kan være saa synderlig begejstret for det foreslaede Baneanlæg. Naar jeg ikke desto mindre agter at stemme for det, er det af Hensyn til, at jeg har set, at det andet Thing i meget høi Grad — i dette Thing er Stemningen ganske vist mindre varm for dette Anlæg — er meget varmt for Forslaget; man ventter sig Meget af den gennemgaaende Trafik. Jeg tør ikke paastaa, at denne Bane ikke i Virkeligheden kan faae Betydning i saa Henseende, men jeg er lige saa lidt vis paa, at den høitæredede Minister har Ret, naar han mener, at den ikke alene kan bære og forrente sig selv, men endogsaa kan opveie den Mindreindtægt, der vil blive paa Helsingørsbanen; men det kan jo Tiden siden belære os om. — Saa er der Lovforslagets femte Paragraf, hvorom Mindretallet stillede det Forslag, at den skulde udgaa, hvilket ikke skete. Dette maa naturligvis gjøre Mindretallet i det Hele, antager jeg, noget betænkelig ved at stemme for Lovforslaget. Naar vi, som sagt, ikke desmindre gjøre det, selv med denne § 5, er det, fordi man vil gjøre sit Bedste for, at det andet Thing kan faae Sagen til Behandling. Som jeg allerede udtalte udførlig sidste Gang, kan jeg ikke med min bedste Villie se, at der med de nærværende Statsindtægter er Trang til at optage Laan paa denne Tid. En anden Sag er det, hvis man vil formindste Statsindtægterne, men dertil er der jo ingen Udset; selv om der skulde ste en Formindskelse ved en Toldrevision, skulde man nok sørge for Kompensation paa anden Maade; men den Dag den Sorg, og vil man til de store Reformers, sørger man ogsaa nok for at staae Penge tilveie. Hvorledes jeg end ser paa Sagen, kan jeg ikke se Andet, end at vi med de nærværende Statsindtægter, med den nærværende Status, og naar man holder sig til de bestaaende Love og kun tager saadanne ekstraordinære Udgifter, der blive bevilgede af begge Thing, have Raad til at udrede 4—5 Millioner aarlig til nye Baneanlæg, og da desforuden de andre sæd-